

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนมีภารกิจดี อยู่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน การมีภาวะโภชนาการที่ดีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนมีชีวิตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ทารกปฏิสนธิในครรภ์มารดา และช่วงที่สำคัญที่สุดของการเจริญเติบโตในทุกๆ ด้านของชีวิตคือ ระยะเวลาแรกเกิด และระยะวัยก่อนเรียน เพราะเป็นระยะที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตและมีการพัฒนาการอย่างรวดเร็ว ช่วงนี้จะมีการเจริญเติบโตที่เห็นได้ชัดเจนมากทั้งในด้านน้ำหนัก ส่วนสูง และการเพิ่มจำนวนเซลล์ในร่างกาย และเซลล์ของอวัยวะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเซลล์ของสมอง การพัฒนาการในด้านต่างๆ จะก้าวหน้าควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตทางกายและสมอง ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน

ผลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศด้อยพัฒนาและกำลังพัฒนา มีปัญหาด้านโภชนาการ โดยเฉพาะการขาดโปรตีนและขาดแคลอรี ทารกและเด็กก่อนวัยเรียนในทวีปเอเชีย ร้อยละ 20-80 กำลังประสบปัญหานี้ สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งเนื่องจากเด็กเหล่านี้ได้รับอาหารเสริมไม่เหมาะสมตามวัย ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ (สมใจ วิชัยดิษฐ์ อารี วัลยะเสวี 2527:56) เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัย 0-1 ปี ทั้งนี้เพราะบิดามารดามักจะขาดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกหรือเตรียมอาหารเสริมให้แก่เด็ก และวิธีการให้อาหารเสริมแต่ละชนิดที่เหมาะสมกับอายุซึ่งจะทำให้เด็กได้รับสารอาหารไม่ครบ ไม่เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย จึงเกิดภาวะขาดสารอาหารขึ้นได้ง่าย ผลจากภาวะที่เด็กขาดสารอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดโปรตีนและพลังงานนั้น จะทำให้เกิดอันตรายต่อการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา การเรียนรู้ และเนื่องจากทารก รวมทั้งเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จึงมีความต้องการอาหารทั้งด้านคุณภาพ

และปริมาณต่อหน่วยน้ำหนักมากกว่าวัยอื่นๆ ถ้าขาดสารอาหารนอกจากร่างกายจะเล็กแล้ว สมอังกก็จะเล็ก และมีเซลล์สมองน้อยกว่าปกติ ร่างกายมีภูมิคุ้มกันโรคต่ำ ติดโรคได้ง่ายและเมื่อเจ็บป่วยมักจะมีอาการรุนแรง อัตราตายจะพบได้สูงกว่าเด็กปกติทั่วไป หากเด็กเหล่านี้มีชีวิตรอดและเจริญเติบโตต่อไป ภาวะการขาดสารอาหารจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ การปรับตัวและสุขภาพจิต จะทำให้เป็นผลเมืองที่ด้อยสมรรถภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศในอนาคต ในประเทศมาลาวี (Malawi) และแซมเบีย (Zambia) เด็กที่จะมีชีวิตอยู่รอดจนครบ 5 ปี มีเพียง 7 ใน 10 คนเท่านั้น กล่าวคือ เด็ก 3 ใน 10 คนจะตายเพราะภาวะทุพโภชนาการ หรือโรคติดเชื้อ ซึ่งมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับภาวะทุพโภชนาการด้วย เด็กที่มีชีวิตรอด 7 คนนี้ บางคนมีภาวะทุพโภชนาการอีกเป็นครั้งคราวก่อนที่จะมีอายุ 5 ปี และไม่สามารถเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและสติปัญญาเท่าที่เขาคควรจะเป็น จะมีเด็กเพียง 4 ใน 10 คนเท่านั้นที่มีสุขภาพแข็งแรงดี (ดุษณี สุทธิปริยาศรี 2629:652)

การให้อาหารเสริมแต่ละชนิดจะต้องเหมาะสมในแต่ละวัย ถ้าให้ไม่ถูกต้องและเป็นไปอย่าง ต่อเนื่องจะทำให้เกิดภาวะขาดสารอาหารขึ้นได้ สำหรับปัญหาการขาดสารโปรตีนและพลังงานในทารก และเด็กก่อนวัยเรียนของประเทศมีสาเหตุโดยตรงและเป็นปัจจัยที่สำคัญคือ การบริโภคอาหารไม่เพียงพอ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพกับความต้องการของร่างกาย หรือบริโภคอาหารเพียงพอแล้วแต่ร่างกายได้รับ ประโยชน์จากสารอาหารได้ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากการย่อย การดูดซึม และการใช้ประโยชน์จากสารอาหารของร่างกายไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น มีพยาธิ การให้ชนิดอาหารเสริมไม่เหมาะสม รวมทั้งเวลาในการเริ่มต้น ปริมาณ คุณภาพ และความสะอาดแก่ทารก การเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ โดยเฉพาะอุจจาระร่วง การมีพฤติกรรมทารกที่ไม่เหมาะสม เช่น ให้อาหารด้อยคุณค่าแก่ทารก ได้แก่ ขนมหวาน น้ำหวาน และอื่น ๆ จะทำให้ทารกเบื่อหรือปฏิเสธอาหารที่มีประโยชน์ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุทางอ้อมหลายประการ เช่น ความยากจน ความไม่รู้ ความเชื่อ และขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งมีผลทำให้บิดามารดาให้อาหารเสริมแก่ทารกไม่ถูกต้องหลักโภชนาการ

ถึงแม้ประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม มีการผลิตอาหารมากมายก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสารอาหารของทารกและเด็กวัยก่อนเรียน มีการกระจายอาหารภายในครอบครัว (intrafamily food distribution) ไม่เหมาะสม เมื่อทำการทดสอบพฤติกรรมความรู้ ความเข้าใจ และความคิด

รวบยอดของมารดา พบว่ามารดาขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้อาหารเสริมที่มีคุณภาพอย่าง ถูกต้องตามหลักโภชนาการแก่เด็ก (สมชาย ศุรงค์เดช 2529:74-76)

จากรายงานการซึ่งนำหนักเด็กวัยทารกและเด็กวัยก่อนเรียนของกองโภชนาการ เพื่อแสดง ภาวะโภชนาการเป็นรายภาค เมื่อเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2529 มีดังนี้ (กองโภชนาการ กรมอนามัย 2530: 11)

ภาค	เด็กปกติ (%)	ระดับ 1 (%)	ระดับ 2 (%)	ระดับ 3 (%)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	70.00	26.34	3.57	0.09
ภาคเหนือ	75.18	22.21	2.54	0.07
ภาคกลาง	89.09	10.41	0.48	0.02
ภาคตะวันออก	85.50	13.06	1.38	0.07
ภาคใต้	79.07	18.63	2.22	0.07

และจากการติดตามสำรวจภาวะโภชนาการของกองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวง สาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2532 พบว่าเด็กทารกและเด็กวัยก่อนเรียน (อายุ 0-5 ปี) ในเขตชนบทที่ได้รับการ ซึ่งนำหนักจำนวน 2,549,412 คน พบว่ามีปัญหาการขาดสารอาหารโปรตีนและพลังงานระดับ 1,2 และ 3 ร้อยละ 18.88, 0.91 และ 0.01 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค ปรากฏว่าเด็กอายุ 0-5 ปี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรุนแรงของปัญหามากที่สุด คือ มีร้อยละ 58.7 ของเด็กขาด สารอาหารทั้งหมด รองลงมาได้แก่ภาคเหนือและภาคใต้ ซึ่งมีร้อยละ 20 และ 11.6 ตามลำดับ (กองแผนงานสาธารณสุข 2534:15) จากการดำเนินงานโภชนาการในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 6 พบว่ามีการระดมทรัพยากร และความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

เพื่อให้สามารถครอบคลุมพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น พัฒนาการวินิจฉัยโรคทางโภชนาการ เพื่อให้สามารถค้นพบปัญหา โภชนาการ ได้ในระยะเริ่มแรก พัฒนาระบบการรายงานทำให้สามารถแยกแยะปัญหาโภชนาการที่เกิดขึ้นในแต่ละภาคและแต่ละพื้นที่ของประเทศได้และจากการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาแนว โน้มความรุนแรงของปัญหาโภชนาการของทารก และเด็กวัยก่อนเรียน ได้ลดลงมาเรื่อย ๆ แต่ในส่วนของปัญหาการขาดสารอาหาร โปรตีนและพลังงานในระดับ 3 นั้นยังไม่สามารถลดความรุนแรงของปัญหาให้หมดไปได้ (กองแผนงานสาธารณสุข 2534:15) สำหรับแผนงาน โภชนาการในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ได้ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการขาดสารอาหาร โปรตีน และพลังงาน ในเด็กอายุ 0-5 ปีไว้ว่า ต้องการลดอัตราการขาดสารอาหารระดับ 2 และ 3 รวมกันไม่เกินร้อยละ 1 และลดอัตราการขาดสารอาหารระดับ 1 ให้เหลือไม่เกินร้อยละ 10 (ร่างแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 7 2534:17)

จะเห็นว่ากระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญต่อปัญหาการขาดสารอาหาร โปรตีน และพลังงานในทารกและเด็กวัยก่อนเรียนว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังนั้นการดูแลให้ทารกและเด็กวัยก่อนเรียนได้รับอาหารเสริมอย่างถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยลดปัญหาการขาดสารอาหารซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดของชีวิต ด้วยเหตุนี้การให้อาหารเสริมจึงมีวัตถุประสงค์สรุปได้ดังนี้

1. ให้อาหารเสริมเพิ่มจากนมแม่ เพื่อให้ทารกมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และป้องกันการขาดสารอาหารต่าง ๆ เช่น การขาดโปรตีนและพลังงาน การขาดธาตุเหล็ก เป็นต้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระหว่างนมแม่และอาหารเสริมดังนี้

ทารกเกิดใหม่ควรได้รับนมแม่เป็นอาหารหลัก เพราะมีคุณสมบัติพร้อมทุกอย่าง เหมาะสมกับทารกที่กำลังเจริญเติบโต คือนมแม่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง สะอาด สะดวก ประหยัด ปลอดภัย และช่วยเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก นมเหลือง (colostrum) เป็นนมที่ออกมาในระยะ 1-5 วันแรก มีปริมาณโปรตีนและเกลือแร่สูงกว่านมในระยะต่อ ๆ มา ส่วนแลคโตส (lactose) และไขมันจะมีต่ำกว่า (อนุภาพ สุทัศน์วรวิติ 2531:38) ข้อดีเด่นของนมเหลืองคือ มีภูมิคุ้มกันโรคติดเชื้อเข้มข้นสูงกว่านมในระยะอื่นๆ นมแม่จะพอเพียงไปจนถึงทารกมีอายุ 6 เดือน จากนั้นทารกจะต้องได้

อาหารเสริมซึ่งจะค่อยเพิ่มปริมาณจนในที่สุดอาหารเสริมจะกลายเป็นอาหารหลักและน้ำนมแม่จะกลายเป็นอาหารเสริม (ไกรสิทธิ์ ตันติศิริินทร์ 2531:56)

2. เสริมสร้างนิสัยในการกินอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการกินเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยทารก การยอมรับหรือปฏิเสธอาหารจะเริ่มเกิดขึ้นในวัยนี้ ถ้าทารกได้รับการฝึกให้ได้อาหารเสริมอย่างเหมาะสมก็จะมีพฤติกรรมการกินที่ถูกต้องต่อไป

3. เสริมการพัฒนาของระบบการกิน การย่อย และการดูดซึมอาหาร ตลอดจนการพัฒนาการด้านอื่นๆ ในการช่วยตนเองเกี่ยวกับการกินอาหาร

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าภาวะโภชนาการของประชาชน มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาติ เพราะมีผลกระทบโดยตรงกับคุณภาพของประชากร และในภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทย กำลังเริ่มจะมีการเปลี่ยนแปลงจากระบบเกษตรกรรมมาเป็นระบบอุตสาหกรรม ทำให้ประชาชนต้องออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น ประชากรบางกลุ่ม เช่น ผู้สูงอายุ ทารก และเด็กวัยก่อนเรียน จะขาดแคลนหรือได้รับการดูแลน้อยกว่าเดิม จากการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยและ อสม. ที่รับผิดชอบในเขต บ้านโป่ง ตำบลบ้านหาด กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัด เชียงใหม่ ทราบว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีเด็กอายุ ๒-5 ปี ที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมีจำนวนสูงร้อยละ 24.49 ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรด้านสุขภาพและมีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล และการให้บริการสุขภาพกับประชาชน ได้มองเห็นความสำคัญของมารดาที่มีต่อการเฝ้าระวังทางโภชนาการของบุตรวัยทารกและวัยก่อนเรียนจึงสนใจต้องการศึกษาความรู้ การปฏิบัติในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี และปัจจัยด้านประชากร ปัจจัยที่แนะนำการกระทำที่มีผลต่อการปฏิบัติในการให้อาหารเสริม ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการกิน การยอมรับ หรือการปฏิเสธอาหาร จะเกิดขึ้นในวัยนี้ การเสริมสร้างนิสัยการกินอย่างเหมาะสม โดยเริ่มตั้งแต่วัยทารกจะช่วยเสริมการพัฒนาพฤติกรรมการกิน การย่อย การดูดซึมอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมในวัยอื่น ๆ ต่อไป ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะได้นำไปสอดแทรกในการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการให้บริการ แนะนำ ให้ความรู้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง อันจะก่อให้เกิดความสนใจด้านบริโภคที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของประชากรกลุ่มอายุต่ำกว่า 1 ปี ทั้งที่อยู่ในเขตบ้านสันโป่ง ตำบลบ้านหาด กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัด

เชิงใหม่ และอื่นๆ ที่มีลักษณะสภาพแวดล้อมคล้ายๆ กันซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ระดับการศึกษา ช่วงอายุ จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว กับการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยชี้แนะการกระทำ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องอาหารเสริม การได้รับข่าวสารด้านสุขภาพอนามัย กับการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี

สมมติฐานของการวิจัย

1. มารดาที่มีความรู้ในการให้อาหารเสริมมากจะมีการปฏิบัติในการให้อาหารเสริมต่อบุตรที่ถูกต้องมากกว่ามารดาที่มีความรู้น้อย
2. ปัจจัยส่งเสริมด้านประชากร ได้แก่ ระดับการศึกษา ช่วงอายุ จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
3. ปัจจัยด้านตัวชี้แนะการกระทำ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องอาหารเสริม การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อศึกษาถึงความรู้และการปฏิบัติของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี โดยการสัมภาษณ์ (interview) และการสนทนากลุ่ม (focus group discussion) มารดาที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งจะเห็นถึงการให้อาหารเสริมในขวบปีแรก ดังนั้นจึงเป็นการสัมภาษณ์ย้อนหลังในมารดาที่มีบุตรคนสุดท้ายอายุไม่เกิน 5 ปี ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านสันโป่ง ตำบลบ้านภาค กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งลักษณะของชุมชนเป็นชุมชนกสิกรรม ทำการเกษตรเพื่อการอุตสาหกรรม โดยทำการสัมภาษณ์มารดาจำนวน 41 คน และสนทนากลุ่ม 10 คน รวมทั้งหมด 51 คน ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2534

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มนั้น ช่วยเสริมรายละเอียดและความลึกซึ้งของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้ หมายถึง การรับรู้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดรวบยอด ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการจำและเข้าใจ จนก่อให้เกิดความคุ้นเคย ทำให้มีความรู้ในเรื่องนี้ โดยผ่านกระบวนการของเหตุและผล ทำให้บุคคลมีความเข้าใจหรือทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอาหารเสริมได้แก่ การเลือกชนิดอาหารเสริมให้เหมาะสมในเด็กแต่ละวัย การเตรียมอาหารเสริม และวิธีการให้อาหารเสริม

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

การปฏิบัติ หมายถึง การกระทำและการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ ในการให้อาหารเสริม ได้แก่ การเลือกชนิดอาหารเสริมให้เหมาะสมในแต่ละช่วงอายุ การเตรียมอาหารเสริมและวิธีการให้

มารดา หมายถึง สตรีที่มีบุตรคนสุดท้ายอายุไม่เกิน 5 ปีในเขตบ้านสันโป่ง ตำบลบ้านภาค กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

อาหารเสริม หมายถึง อาหารอื่นๆ ที่นอกเหนือจากนมแม่ หรือน้ำนมที่ใช้เลี้ยงทารก เพื่อให้ทารกได้รับสารอาหารและพลังงานเพียงพอกับความต้องการในแต่ละวัย เช่น ข้าวบด ก๋วยเตี๋ยว ไข่แดง เนื้อสัตว์ ตับ ผัก ผลไม้

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี หมายถึง เด็กแรกเกิดไปจนถึงเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งศึกษาย้อนหลังถึงการได้รับอาหารเสริมในระยะ 1 ปีแรก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพ โดยการวางแผนเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับภาวะโภชนาการ และการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
2. เพื่อเสนอผลวิจัยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปรับปรุงบริการสาธารณสุขในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เพื่อส่งเสริมสุขภาพในเรื่องการให้อาหารเสริมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี
3. เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนนักศึกษาพยาบาลเรื่องอาหารเสริม